

„Az Úr Lelke Üzen”

Kerekegyházi Szent István Egyházközség tájékoztatója
2025. XXVII. évfolyam 1. szám

Nagyböjt Húsvét



*„Simeon megáldotta őket és így szólt anyjához, Máriához: „Íme, ő sokak romlására és sokak fel-
támadására lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak- a te lelkedet is tör járja át-, hogy
kiderüljenek sok szív titkos gondolatai.“ Lk, 2, 34-35.*

Michelangelo Pietája: Mária a halott Jézussal

Jubiláns házaspárok megáldása 2025.02.16



Kedves Testvérek!

*A húsvét a hitünk legnagyobb mélységét és legnagyobb magasságát megélő ünnepünk.
Ezzel a verssel kívánok áldott, örömteli, békés húsvéti ünnepet egyházközségünk minden tagjának!*

*„Ébredj, lélek, új öröme húsvét reggelén,
győzött sötétség hatalmán, s úrrá lett a fény.
Nem rejti a sír mélysége, a Megváltó él,
újjászületett az élet, s benne a remény!*

*E szent öröm gyújtson lángot ma is szívünkben,
ragyogja be fényével teljes életünket!
Van élet a halál után, aki hitben él,
léte már e földön, boldog újjászületés.”*

Norbi atya

Húsvét a mi reményünk

Húsvétkor az isteni szeretet ad erőt a bízni tudó embereknek, mert a szeretetben nincs fent és lent, nincs kezdet és vég. Jézus azt tanítja a szeretet maga Isten, s az örökkévalóság. Életével és kereszthalálával bizonyosságát adta ennek, s így lett a mi szabadítónk és megváltónk.

Szent ünnepünk a feltámadás, a remény és a megújulás ünnepe. Engedjük hát be általa az újjászületés, a remény és a tavasz örömét az életünkbe.

Áldott húsvéti ünnepeket és jó egészséget kívánok mindenkinek Kerekegyháza Város Önkormányzata nevében!

**Dr. Kelemen Márk
polgármester**

Ragyogó fény, ragyogó nap,
Szép húsvéti ragyogás.
Áldott legyen ez az ünnep,
Áldott a feltámadás!

Énbennem is feltámadott
Jézus Krisztus, a dicső.
Várom is Őt minden napon;
Tudom, hogy majd visszajő!

/Kárász Izabella: Áldott a feltámadás/

Hite, reménye, szeretete nem ebben a világban gyökerezik.

Huszonnegyedik alkalommal adták át a Parma Fidei – Hit Pajzsa díjat február 22-én délelőtt, a Kecskeméti Piarista Gimnázium dísztermében. A kuratórium döntése alapján 2025-ben Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek kapta az elismerést.

A kitüntetést a kommunizmus áldozatainak emléknapja (február 25.) alkalmából azoknak az élő egyházi személyeknek ítéli oda évről évre, akik a diktatúra alatt is hűségesek maradtak hitükhöz, magyarságukhoz. A díjat Horváth Béla kispap országgyűlési képviselő és Gyurkovics Tibor Kossuth-díjas író alapította 2002-ben.

A megjelenteket Lévai Jánosné városi tanácsnok, önkormányzati képviselő köszöntötte. Ezt követően Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke mondott ünnepi beszédet. A kommunizmus százmillió áldozatából kiemelte Boldog Ceferino Giménez Mallát, az egyetlen cigány embert, akit az Egyház eddig boldoggá avatott (II. János Pál pápa, 1997. május 4-én – *A szerk.*). Az 1936–1939 között dúló spanyol polgárháborúban sem tagadta meg katolikus hitét. Egyik alkalommal az utcán a kommunista járőrszolgálat másokkal együtt őt is megállította, a következő kérdéssel: kinél van fegyver? Nálam van, felelte Ceferino, és fölmutatott egy rózsafüzért. A karhatalmisták elhurcolták, bebörtönözték, és két hét múlva, 1936.



augusztus 2-án, más papokkal együtt az akkor már hetvenöt éves Ceferinót is kivégezték. A Lakiteleki Népfőiskola létrehozója közölte: a főiskolán Boldog Ceferinóról elnevezett kollégiumot indítottak.

Lezsák Sándor leszögezte: a Hit Pajzsa díj idei kitüntetettje, Bábel Balázs papként megszervezte a Kádár-rendszert: egy erdélyi körútján lefoglalták, az általa kivitt könyveket elkobozták, azt követően pedig folyamatosan megfigyelték.

Ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is”

– idézett a parlament alelnöke Szent István király *Intelmeiből*. Hozzátette: ez a legtalálóbb jellemzése a kalocsai érsek életútjának. Együttal visszaemlékezett közös erdélyi útjaikra, melyeken a hívek mindig nagy szeretettel fogadták a derűs, közvetlen főpásztort.

Laudációt Sajgó Szabolcs SJ, a Parma Fidei díj kurátora mondott. Sík Sándor piarista pap és költő verséből idézett: „Az Isten küld, testvéreim tinéktek, hogy sugarai eleven tüzét, amik arcáról a szívembe égtek, sugározzam csendesen szerteszét a testvéreknek, kik az éjben járnak. Isten küldött, szentjánosbogárnak.”

A jezsuita szerzetes emlékeztetett rá: „a gyóni Bábelék kamaszodó kincse, a kis Balázs” életének négy meghatározó évét töltötte itt, ebben a gimnáziumban, a piarista atyák nevelő kezének, oktató szavának és személyes példájának vezetése alatt. Leszögezte:

a Parma Fidei díj az igazságosság jegyében a meghozott áldozat elismerése.

Közössége tartozik ezzel az áldozathozónak. Bábel Balázs személyében nemcsak az ő áldozatának elismeréséről van szó, hanem mindazon áldozatok elismeréséről, amiknek ő részben gyümölcse. Vagyis elismeréséről az üldözés, a megalázás, a jogfosztás, a másodrendű állampolgárság vállalásának a hitért a szülei, a környezete, az egyszerű hívek, a paptársak részéről. És elődeinek, kiemelten is a Regnum Marianum közössége tagjainak részéről, amihez 1981-ben csatlakozott, tudva, hogy ezzel az üldöztetést is vállalja. Ám nemcsak a tisztességről van szó, nemcsak az igazságosságról a Parma Fidei díj esetében. Szó van Isten mindnyájunkat megszólító és meghívó

kegyelmének felmutatásáról is a díjazottak életében. Hiszen áldozatuk meghozatalához az erőt nem maguknak köszönik, hanem az élő Istennek: a mindenható Atyának, az emberi történelemben megfeszített és feltámadott Názáretinek és a belénk árasztott Léleknek. Bábel Balázs könyveiben, tanításaiban, egész életében tanúságot tesz arról, hogy a hite adja az erőt minden nehézség közepette, hogy a nagyobb jóhoz, mindannyiunk nagyobb javához hű legyen, bármilyen nehézség, ellenszél vagy megpróbáltatás éri.

Sajgó Szabolcs felhívta a figyelmünket: a gyönyörű és nagyon gazdag katolikus himnuszköltészetünk tanítja egy középkori szent egyháztanítóval, Damiani Szent Péterrel kapcsolatban: „Mestere volt ő s egy személyben papja,/ szent vezetője s oszlopa a népnek; / boldogabb létnek lett fáradhatatlan útmutatója.”

„A himnusz ezen szakaszából az utolsó sor különösen áll díjazottunkra” – mondta az előadó. És nemcsak szavakban, hanem ami fontosabb: jó példával: bármennyi gondja, baja volt és van Bábel Balázsnak, lelkének békéjét, derűjét nem tudják elvenni, hite, reménye, szeretete nem ebben a világban gyökerezik, ezért ez a világ nem is tudja elvenni.

„Köszönjük kedves Érek atya, hogy hagytad a Názáretinek láthatóvá, megtapasztalhatóvá tenni életedben Istennek emberszerető jóságát, gyengeségeinkben is megtartó erejét, botladozó emberi életünket istenivé formálni képes irgalmát” – méltatta a díjazottat Sajgó Szabolcs. – „És ezt személyesen is köszönöm neked, mint évekig teológustársamnak, »titkos« szemináriumi önképzőkörünk tagjának, az Erdélybe fejenként több mint száz könyvet szállító, lebukott társnak, mint akinek át tudtam adni 1981-ben a fiatal felnőtt illegális regnumi csoportot, mielőtt külföldre távoztam. Tartson az Örökkévaló még sokáig közöttünk, mint növelő ajándékainak jó csatornáját, a boldogabb emberi élet fáradhatatlan tanúját és útmutatóját. Mindent az Ő Országáért, ahogy jelmondatod hirdeti. És mindent – a minden emberi boldogság egyetlen igazi forrásának – Istennek nagyobb dicsőségére, ahogy Loyolai Szent Ignác jelmondata hirdeti!”

Ezt követően Sajgó Szabolcs kurátor és Horváth Béla, a Parma Fidei díj létrehozója átadta a Hit Pajzsa kitüntetést és a vele járó oklevelet Bábel Balázsnak. Miletics Katalin Janka éremművész, bencés obláta bronzérmén a körbefutó szöveg a következő: PARMA FIDEI, azaz magyarul HIT PAJZSA DÍJ. A két kifejezés között egy kereszt látható. A körfelirat alatt egy pajzs kontúrja, benne Szent Gellért vértanúsága helyével, a Kelen-heggyel, a mai Gellért-heggyel. Alatta körfelirat: Szent Gellért vértanú.

A főpásztor megkapta a Hit Pajzsa Alapítvány különdíját is, Horvay János (1873–1944) szobrászművész *Jó pásztor* című alkotását is.

Bábel Balázs köszönetet mondott a Hit Pajzsa díjért, és minden jelenlévőnek a részvételért. Külön megköszönte a piarista énekkarnak, hogy feláldozva a szombatjukat, énekükkel még meghittebbé tették az ünnepet. Kiemelte: ebben a gimnáziumban erősödött meg a hite, a tanárok és különösképpen a hitoktatók révén. Másodikos gimnazistaként hallotta először Szent Jeromos híres mondását: „Aki nem ismeri a Szentírást, nem ismeri Krisztust.” Ez ösztökélte arra, hogy a legalaposabban megismerje az Újszövetséget. Harmadik osztályban megtanulta a gimnáziumban azt, hogy az egyháztörténelem bizonyítja: az Egyház isteni eredetű. „Most, amikor annyi baja, sebe van a mi Egyházunknak, is bizonyítja, hogy isteni eredetű, hiszen nem szűnt meg” – mondta a Hit Pajzsa díj idején kitüntettetje. Felidézte: a 2000-es szentévből javasolta püspöktársainak, hogy legyen a jelmondatuk: „Múltunk a reményünk, Krisztus a jövőnk!” Negyedikes gimnazista volt, amikor Lukács László piarista pap tanár vette át a hittan és művészettörténet tanítását. Az érettségi előtt álló Bábel Balázs akkor határozta el, hogy pap lesz, Lukács tanár úr ugyanis azt tanította: szükség van rátok, van jövőtök, sőt, ez az egyetlen jövő! Végül a főpásztor így búcsúzott a jelenlévőktől: „Köszönöm, hogy eljöttetek, ti is erősödjétek meg a hitben!”

Horváth Béla, a Hit Pajzsa díj egyik létrehozója zárszavában beszélt a közelmúltban megjelent, *Krisztusba kapaszkodva* című könyvéről, kiemelve abból két fejezetet: az egyik a parlamenti jegyzőkönyv szó szerinti leiratát tartalmazza, hogyan született meg a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapiáról szóló jogszabály, hogyan szavaztak a pártok képviselői. A másik fontos fejezetben az eddigi Hit Pajzsa díj kitüntettetjeivel készült beszélgetést olvashatjuk.

Az ünnepség végén Bábel Balázs érseki áldásban részesítette a megjelenteket.

Az ünnepségen zenei szolgálatot a piarista gimnázium énekkara végzett, Fehérvári Gábor kórusvezető vezényletével. A műsorvezető Bágya Rita volt.

A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja megtartását az Országgyűlés 2000. június 13-án elfogadott 58/2000. (VI. 16.) sz. határozata rendelte el. Az országgyűlési határozati javaslatot Horváth Béla kisgazda országgyűlési képviselő terjesztette be.

Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt főtitkárát 1947-ben ezen a napon a kommunistákkal szembeni kiállása miatt a szovjet hatóságok letartóztatták és a Szovjetunióba vitték, ahol nyolc évet töltött fogságban, először a Gulágon, majd 1951. szeptember 25-től az Állambiztonsági Minisztérium moszkvai központi börtönében.

1955-ben az ÁVH jászberényi börtönébe szállították, majd 1956. január 18-án a BM Budapesti Központi Börtönébe vitték, de néhány hónappal később, áprilisban hazaengedték családjához.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc idején, egészen pontosan október 31-én részt vett az FKGP újjászervezésében. Október 27. és november 2. között a második Nagy Imre-kormányban földművelésügyi miniszter, majd a kormányalakítás után két napig államminiszter. Miután 1956. november 4-én a szovjet csapatok megkezdték a forradalom vérbefojtását, Kovács Béla egy ideig idősebb Antall József családjánál lakott. November 4-e után kereste a kiegyezés lehetőségét a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányval, tárgyalt Kádár Jánossal. 1958 novemberében országgyűlési képviselővé választották. 1959. június 21-én halt meg. Fotó: Lambert Attila, Bodnár Dániel/Magyar Kurír

A szent kapuk története

Ferenc pápa karácsony éjjel nyitotta meg a Szent Péter-bazilika szent kapuját, mellyel



kezdetét vette a 2025-ös szentév, ennek mottója: A remény zarándokai. Mikor nyílt meg az első szent kapu? Meddig használtak kalapácsot hozzá? – többek között ezekre a kérdésekre is választ kapunk a Vatican News cikkéből.

Minden szentévi jubileum egyik szimbolikus képe az,

amikor a pápa átlépi a szent kapu küszöbét. Ez a hagyomány mélyen a középkorban gyökerezik. Az első zarándok, aki átlépi a küszöböt, mindig Róma püspöke volt.

Az első szentévet VIII. Bonifác pápa hirdette meg, amely 1300. február 22-én az *Antiquorum habet fide* bullával vette kezdetét, melyre zarándokok sokasága özönlött Rómába. De mikor is nyitották meg első ízben a szent kaput? A viterbói Giovanni Rucellai 1450-ből származó leírása szerint 1423-ban V. Márton pápa volt az, aki először nyitotta ki a szent kaput a jubileumi évben, a Lateráni Szent János-bazilikában. A többi vatikáni bazilikában a szent kapu megnyitását először 1499 karácsonyán dokumentálták, amikor VI. Sándor pápa elrendelte, hogy a szent kaput ne csak a Lateráni Szent János-bazilikában, hanem más római bazilikában is nyissák meg.

„Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, üdvözülni fog, bejár és kijár, és legelőre talál.” (Jn 10,9).”

A szent kapu pápai megnyitása a jubileumi szentév kezdetét jelzi. A 2025-ös szentévben ezt Ferenc pápa tette meg karácsony éjjel a Szent Péter-bazilikában. A szent kaput lezáró belső falat nemrégiben bontották ki, és előkerült az ajtó kinyitására szükséges kulcsot tartalmazó fémdoboz. A pápa szimbolikusan megnyitja (kopogtatással és/vagy benyomással) az ajtót, míg a hagyományos kalapács használatát, amellyel a külső téglapecsétet ütik, biztonsági okokból megszüntették. A szertartás után az ajtó egész évben nyitva marad, hogy a zarándokok átmehessenek rajta. Ez a gesztus a szentévvvel kapcsolatos megtérésre hívás teljességét jelzi.

A küszöb átlépése a megtérés útját is jelképezi, amit a Krisztussal, az „ajtóval” való találkozás pecsétel meg, amely egyesít minket az Atyával. A jubileum a hit mélységes történetének részét képezi, amely megnyitja kapuit a világ előtt – egy olyan utazás, amelyben a pápa léptei csatlakoznak Isten népének lépéseéhez, a megbocsátás útjain.

Az 1900-as szentév

Az 1900-as jubileum egyik fő célkitűzése a modernizáció kihívásainak felvállalása volt. 1899. december 24-én megnyitották a szent kaput. A kora reggeli óráktól kezdve, „szokatlan nyüzsgés” volt tapasztalható egész Rómában. Bíborosok, püspökök, diplomaták és előkelők kocsijai, valamint számos gyalogos vagy tömegközlekedéssel érkező zarándok tartott „a kereszténység legnagyobb temploma” felé. XIII. Leó pápa „elsőként és egyedül” lépte át a szent kaput és lépett be a bazilikába. Miután a szertartás véget ért, az ajtókat nyitva tartották, hogy a hívek beléphessenek.

Az 1925-ös szentév

1924. december 24-én, karácsony előestéjén XI. Pius pápa megnyitotta a szent kaput a Szent Péter-bazilikában. Az ünnepélyes szertartás a vatikáni újság szerint a szentév kezdetét jelentette. A szertartásra a Szent Péter-bazilika oszlopcsarnokában került sor, a pápai trón a szent kapu egyik oldalán, a háttérben pedig a pápai kápolna kórusa állt. Mielőtt a pápa belépett volna a portikuszba, a sedia gestatoria (hordozható trónus) baldachinján ülve emelkedett fel. A „Veni Creator” eléneklése után XI. Pius a szent kapuhoz lépett, átvette a világ katolikus püspökei által ajándékozott kalapácsot, és háromszor megütötte a Szent Kaput, miközben kiejtette a rituális szavakat, mielőtt átlépte a küszöböt és megnyitotta a jubileumi évet.

Az 1933-as szentév

Krisztus halálának 1900. évfordulója alkalmából 1933-ban rendkívüli szentévet hirdettek. Több mint kétfélmillió zarándok érkezett Rómába a szentévre. Április 3-án a szent kapu megnyitásával kezdődött a megváltás jubileuma.... Órákkal a ünnepélyes szertartás után XI. Pius 500 milánói zarándokot fogadott egy különleges audiencián.

Az 1950-es szentév

1949. december 24-én a keresztény világ örvendezett a „kegyelem kivételes ajándéka” előtt, amikor XII. Pius pápa három jelképes kalapácsütéssel megnyitotta a szent kaput. Miután a pápa a Sixtus-kápolnában elvégezte a bevezető szertartásokat, a szent kapuhoz vonult, és a „Nyissátok meg nekem az igazság kapuit” zsoltár vezrrikulus éneklése közben ütötte meg azt. A harmadik kalapácsütésre az ajtót lezáró téglafal leomlott, és a pápa a hitet és a szeretetet jelképező gyertyával a kezében átlépte a küszöböt, megnyitva ezzel a jubileumi évet.

Az 1975-ös jubileum

A kiengesztelődésnek szentelt 1975-ös szentév 1974 karácsony szentestéjén kezdődött VI. Pál pápa szentkapunyitásával. A szertartás része volt a Szentlélekhez intézett

invokációk eléneklése és az ajtófélfák megáldása szenteltvízzel, mielőtt a pápa átlépte volna a küszöböt.

Az 1983-as szentév

1983-ban rendkívüli jubileummal emlékeztek meg Krisztus szenvedéséről és feltámadásáról. Március 25-én II. János Pál pápa megnyitotta a szent kaput, hangsúlyozva annak szimbolikus jellegét, mint a kegyelem és az üdvösség állapotába való belépést.

A 2000-es jubileum

1999 karácsony szentestéjén II. János Pál pápa megnyitotta a 2000-es nagy jubileum szent kapuját. Ez az aktus két évezrednyi történelmet szimbolizált egy ünnepélyes pillanatba sűrítve. A pápa imádságos lélekkel lépte át a küszöböt, melyet világszerte taps fogadott, jelezve az új évezredre vonatkozó reményt.

A 2015-ös szentév

Az irgalmasság rendkívüli szentéve 2015. november 29-én kezdődött azzal, hogy Ferenc pápa megnyitotta a Nagyboldogasszony-székesegyház szent kapuját Banguiban, a Közép-afrikai Köztársaságban. Majd pedig december 8-án megnyitotta a szent kaput a Szent Péter-bazilikában, és a folytonosság szimbolikus gesztusaként csatlakozott hozzá XVI. Benedek emeritus pápa is.

Ezt a hagyományt folytatja a Szentatya, amikor december 29-én a Lateráni Keresztelő Szent János-főszékesegyház; január 1-jén a Santa Maria Maggiore-bazilika, majd január 5-én a Falakon kívüli Szent Pál-bazilika szent kapuját nyitja meg. Ebbe a sorba illeszkedik még a római Rebibbia női börtön, ahol december 26-án Ferenc pápa rendkívüli módon ugyancsak szent kaput nyitott meg. Forrás és fotó: Vatican News, Kuzmányi István/Magyar Kurír

Szent kapu: kiűzetés a Paradicsomból

A Szentírás elbeszélése szerint, amikor Isten kiűzte Ádámot és Évát az Éden kertjéből, annak kapuja bezárult mögöttük, és ő kerubokat rendelt, „hogy őrizzék az élet fájához vezető utat” (Ter 3,24). Felfigyeltünk-e már arra, hogy hamvazkodáskor minden évben az ősszülők sorsában osztozunk?

A 23. Ordo Romanus leírás szerint Kr. u. 800 körül a római keresztények már szerdai napon kezdték meg a húsvéti készületi időt. Szent Anasztázia templománál gyülekeztek, majd Szent Szabina közeli templomába vonultak. Körmeneti énekük (*Immutemur habitu*) szövege arra biztatott, hogy a bűnbánattartók öltsenek vezeklőruhát, és szórjanak hamut a fejükre.

950 körül a *Mainzi római-germán pontifikálé* részletes leírását adja, miképpen áldották meg a liturgia elején a hamut, amit aztán a bűnbánattartók fejére hintettek. Közben a ma is használatos formulát mondták: „emlékezz, ember, porból lettél és visszatérsz a porba”, majd rituálisan kivezették őket a templomból, és húsvétig kizárták őket az Eucharisztia ünnepléséből.

Ez a felszólítás arra az ígére utal, amit Isten mond ki Ádám és Éva fölött a bűnbeeséskor: „Arcod veritékével eszed kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amiből lettél. Mert por vagy, és a porba térsz vissza” (Ter 3,19). Az eucharisztikus közösségből történő időszakos kizárás előképe az ősszülők kiűzetése a Paradicsomból.

Az ókorban a nagybőjt a kánoni bűnbánattartás ideje volt. Ehhez a vezeklő jelleghez kötődik mai nagybőjtünkben is a lila szín liturgikus használata, a *Dicsőség* és az *Alleluja* elhagyása, a gyónás szorgalmazása és a C évre rendelt vasárnapi olvasmányrend.

Hamvazószerda Ádámhoz és Évához kötődő rítusa meghívás arra, hogy húzzunk határokat, és gyakoroljuk az önmérsékletet. Káinnal együtt bennünket is arra int Isten, hogy „a bűn az ajtó előtt

leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta!” (Ter 4,7b). Isten kizárta a bűnt az Éden kertjéből. Krisztus feltámadásával viszont újra megnyitotta a kaput, hogy küszöbét átlépve visszatérjünk a teremtés eredeti rendjébe.”Gérecz Imre OSB liturgikus jegyzete. Magyar Kurír.

Izsáki lelki napon jártunk

A lelki nap szentmisével kezdődött, az izsáki katolikus templomban, ahol számos a keceli egyházkerülethez tartozó katolikus pap részt vett, és a hívek között megtalálható volt – Ruskó Norbert kerekegyházi plébános szervezésének köszönhetően – többek között, számos fülöpházi, kerekegyházi, és kunadacsi hívő is. A lelki nap az izsáki általános iskolában folytatódott. Az izsáki lelki nap fő előadója Mohos Gábor Esztergom-Budapesti segédpüspök, a Szent István-bazilika plébánosa volt. Előadásának bevezetésében kiemelte, hogy a szabadság érték, napjainkban fontos, hogy szabadon összegyűlhetünk.

Bevezető gondolatként a búza és a konkoly példázatát említette, kiemelve, hogy az egyházi közösségeket sokféle hívő ember alkotja. Vannak, akik egy feladatokban a problémákra, míg más közösségek a megoldásra koncentrálnak. Nem szabad könnyen ítélnünk, hiszen a konkoly és a búza is együtt nő. Megjegyezte, hogy bár nagy a kísértés, a csendben építkezés gyümölcsözőbb, mint a hangos probléma ragozás, hiszen egy kidőlő fa nagyobb zajt csap, mint az egész növekvő őserdő.



Megjegyezte azt is, hogy napjainkban sok minden összeomlik körülöttünk, azonban a végesnek tűnő dolgok mindig valami új kezdetét jelentik, mint ahogy a megkeresztelés által a bűn alól történő megszabadulás is. A kereszténység célja szentté válni, melyet „Jézus farag ki belőlünk.” A tapasztalatot ajándékként kell felfognunk, mert szent XXIII. János Pál is azt mondta, „az egyház egyik

évszázadban vet, a másikban arat.” Jézus mondta: „Vessétek ki a hálót.” Jézus tehát sok munkát kér tőlünk, „mélyre evezz,” ha fáradt vagy is, ha mi nem úgy gondoljuk, akkor is. Péter zsenialitása az alázat volt: „ha te mondd” megteszem. Az elméletben tanultak alkalmazása fontos, azonban az imádság gyakorlása is fontos: mások imádsága nem az enyém.

Az evangéliumban az a szép – említette – hogy nem fest ideologizált képet. Az apostolok versengtek: közülünk ki az első? János viselkedése példa lehet számunkra: Bár János nem menekült el, mint a többi apostol, nem tagadta meg Jézust, mint Péter, mégis alázatos maradt, pedig ő ott volt a kereszt alatt. Péter elbukik, de mégis ő a főnök. János fiatalabb, gyorsabban fut, mégsem megy be a sírba, megvárja Pétert.

A püspök atya ezután az egyház helyzetéről, a püspöki hivatásról is beszélt a hallgatóságnak, Ferenc pápa szentévet megnyitó bullájának központi üzenetét helyezve az előadás középpontjába: „A remény nem csal meg!” Kiemelte, hogy II. János Pál pápa 2003-ban kiadott apostoli buzdításában is a püspök, mint a remény embere jelenik meg. Bár egy olyan világban élünk, ahol a kultúra leszálló ágban van, az emberi közösségeket, az értékeket összeomlás fenyegeti, reményt ad az a tudat, hogy Isten ilyen helyzetekben mindig beavatkozik az emberi történelembe, ez történt például a zsidók kivonulásakor is.

II. János Pál a Fatimai merénylet 10. évfordulóján egy prófétai kinyilatkoztatást mondott,

mely szintén a remény üzenetét hordozza számunkra: „Ez nem a világvége, hanem egy újnak a kezdete.” Kiemelte, hogy az egyházat a hit kapcsolja egyg, ez megkülönbözteti, bármely egyesülettől. Az értelmezési halmazok közös metszete, az együtt haladás. Baj esetén - ami mindig van - a közösség nyújthat segítséget. II. János Pál próféta volt. Ő mondta: Mikor Istennek adunk valamit, nem veszik el, például az egészség.

Ferenc pápa meghirdette a színóduson: közösség, részvétel, mely nem provizórikus, és a küldetés, misszió. (misszió és politika különbsége) A katolikus lényegéhez tartozik a misszió. (újra építve). Saját közösségen túli hirdetés. Figyeljünk egymásra. Afrikában probléma a több nejlőség. ez ott az egyház kihívása. Nálunk a családok szétesése a probléma. A misszió ránk is vonatkozik. A színódus kifejezi azt is: nem jó, ha az anyagiak állnak a középpontban, és az anyagiak elszámolásában kell az átláthatóság. A lelkek üdvössége azonban a legfontosabb.

A keresztény ember célja az életszentség. Ha az ember erényes az egy tulajdonsága, az még nem életszentség. Hogy egy ember szent-e úgy döntik el, hogy megvizsgálják az erényeket hősies fokon gyakorolta-e? (Dolgozok magamon). Ez tehát az életszentség első foka. A misszióba mindenkit be kell vonni. Keresztény ember nem indulatból, beszél, átmádkozza, átméltkedik, a problémákat.

Olyan világban élünk, ahol sok az összeomlás. Azonban vannak példaképek, például Kiara Amirante, aki megalakította az Új Horizont Egyesületet. Az egyesület mottója, „az én örömöm legyen bennetek, és örömtök teljes legyen.” Annak hitelesek a szavai, akinek mögötte az élete. Agyunk talán 10 százalékát használjuk, ki, de Kiara szerint a lelkünknek talán 1 ezrelékét. Európa nem azért nem keresztény, mert politikusok tönkre teszik, hanem azért, mert mi nem vagyunk elkötelezettek, nem világlik ki életünkben a kereszténységben rejlő öröm.

Ferenc pápa hivatkozott II. János Pál 1995-ös színódusára. A színódus nem parlament. Nem nézetek ütköztetése, mert nincs előzetes egyeztetés, a Szentlélekre kell figyelni. A színódus munkamódszere például egymás a meghallgatása volt, ahol fél óra hallgatásra 3 perc beszéd jutott. A színódus közösségei, csoportjai rendkívül sokszínűek voltak, mégis nyitottak, befogadóak tudtak lenni azokra az élethelyzetekre, gondolatokra, melyekkel a kiscsoportos beszélgetések során szembesültek. Ezek a Szentlélekben történő beszélgetések segítették formálni, gazdagítani egymás iránti empátiájukat.

Hogyan zajlik a szentlélekben való beszélgetés? Jezsuita módszert alkalmaztak, 11 ember alkotott egy csoportot. 1 konkrét témát előre egyeztettek, majd imádság következett. Egy felszólaló 3 percet beszélhetett. 4-5 téma után csendet tartottak. Utána reagálásokra volt lehetőség, arra, ami megérintette a résztvevőt. Lehetett a reagálás pro, vagy kontra, attól függően, hogy a téma mit indított meg a résztvevőben. A beszélgetés harmadik szakaszában közösen szintézisre kellett hozni a témát: le kellett írni 2- 3 oldalban.

A kiscsoportos beszélgetés előnye, a jobban odafigyelés, hiszen 30 percet kell hallgatni és 3 percet beszélni.

A kiscsoportos beszélgetés korlátja, hogy nem két ember közötti párbeszéd zajlik, nem lehet azonnal az elhangzottakra reagálni. Hátránya továbbá, hogy a végeredmény általános lesz, amibe mindenki beleérti magát.

A hölgyek szerepének megítélése az egyházban, például 90 százalékig egységes volt. Amiben különbség volt, hogy nálunk a nők vezető szerepe az iskola, vagy múzeum igazgató szerepben kimerül. Máshol, például Afrikában a nő vezető szerepét úgy értik, hogy lehet női pápa. Nem lehet tehát egyértelműen megfogalmazni: Merre menjünk?

Az előadás második felében püspök atya a színódus alappontjáról szólt, melynek központi gondolata: Mindnyájan meg vagyunk keresztelve. Vagyis a színódus a kereszttség szentségét helyezte előtérbe. Ez hatalmas, élethosszig tartó feladat. Ahogy ezzel kapcsolatban egy édesapa megfogalmazta: „Ha egy földi ember élete végén nem lesz szent, nem végezte jól a küldetését.” Keresztény embernek lenni tehát óriási hivatás. Ezután kiemelten szólt az egyház színodális jellegéről, vagyis a közösségben együtt haladni, egymásra figyelni, szerepet vállalni. Ennek a folyamatnak a kulcs szavai a közösség, a részvétel és küldetés, ahol minden embernek helye és szerepe van! Vagyis a legfontosabb cél, hogy a közösségen belül mindenki megtalálja a maga küldetését. Ehhez fel

kell tenni a kérdést: - Mit tett értem az Isten, és mit tettem én? Az előadás végén a püspök atya kiért arra, hogyan működik, a kapitalizmusban, vagy egy cégben, a Szentlélek. A világban a kapitalizmus, és szocializmus vegyesen fordul elő. A kapitalizmus a növekedésre épül. Előbb, utóbb azonban válság lesz, mert nem növelhető a torta tovább.

Munkáltatóként az egyház is szembesül számos problémával, hiszen az egyháznak napjainkban számos alkalmazottja van, tehát van világi oldala. Belevihetünk azonban a munkaviszonyba más szempontokat is, mint a munkáltatás. Egy édesanya például nyugalmat akar, hiszen össze kell, hogy egyeztesse munkahelyi és családi életét. A munkáltató pedig minden élethelyzetben tisztességes hozzáállást kíván meg a munkavállalótól. Az egyház munkáltatóként nem tud kiszakadni ebből a világból, mely számos kihívást rejt. Például a plébánosnak meg kell találnia az egyensúlyt a főnöki szerep és a kereszténység között. Időnként az igazság kimondása, nagyobb szeretetet jelent, mint a helytelenül viselkedő munkavállaló pátyolgatása. Jézus is így tett a gazdag ifjú esetében.

Az előadás után fel lehetett tenni kérdéseket. Az első kérdés arra vonatkozott, hogy mit jelent a remény évében a remény? A püspök atya így válaszolt: A remény alapja magyarságunk. Lehet, hogy ez az alap, nem különb, mint más népeké, de nekünk ez a sajátunk. Egy öntudatos magyarban fel sem merül, hogy más országba költözzön. Ott van a helyünk, ahol az a Jóisten kijelölte. Reményünk az, hogy a Jóisten cselekszik. A csodákban a keresztény embernek nem kötelező hinnie. Azonban gondoljuk meg: Akinek a lelke feltámad, sokkal nagyobb dolog, mintha a test támadna fel, majd néhány év múlva az ember újra meghalna. Az Isten által adott karizmák megtalálása a közösségben fontos feladat. Az ember mégis sok csodát tapasztal meg: az Isten cselekszik. Az evangélium helyes olvasása a beteg gyógyítárról: Jézus az esetek többségében azt mondja: a hited meggyógyított téged. A remény lényegileg össze függ a hittel. A hit bizalom az Isten iránt, amelyet a válságok elmélyítenek. A hit meghívás, hogy a vízre lépjünk, erre Péter a legjobb példa. A hitben az imádság rendkívül fontos: II. János Pál mindennap 7 órát imádkozott. Mise után hálát adott: „Mindenem a tiéd.”

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy az előadás lelki épülésünkre szolgált. A püspök atya a szabadság jelentőségét és az egyházi közösségeken belüli sokszínűséget hangsúlyozta az izsáki lelki



napon tartott előadásában. Kiemelte, hogy a csendes, építő erőfeszítések gyümölcsözőbbek lehetnek, mint a hangos panaszkodás, a kereszténység végső célja pedig a szentté való átalakulás, ahogyan azt Jézus formálja az egyéneken. A püspök atya megjegyezte, hogy a globális összeomlások gyakran új kezdeteket jelentenek, az egyházat pedig egyedülállóan köti a hit, megkülönböztetve más társulásoktól. Ferenc pápa zsinatára utalva hangsúlyozta a közösség, a részvétel és a küldetés fontosságát, valamint a misszió lényegét, amely túlmutat az anyagi központúságon. Az előadás a Szentlélekre

hallgatás és a közös szintézis megteremtésének jegyében zajlott. A reménység évével kapcsolatban a püspök atya hangsúlyozta, hogy a remény a hitben gyökerezik, amely a válságok során elmélyül.

Ezúton is kifejezzük köszönetünket minden a lelki nap létrejöttében közreműködő személynek. A lelki nap közös ebéddel és beszélgetéssel zárult

Lejegyezte: Kisjuhász Tünde. dr. Makkos Nándor

Római zarándoklat a keresztény örökség nyomában 2025.03.06-09.

Nemrégiben egy különleges, lelkileg élményekben gazdagító római zarándoklaton vettünk részt, melynek során nemcsak a város híres nevezetességeit, hanem a kereszténység mélyen gyökerező emlékhelyeit is bejártuk.

A szállásunkat a Domonkos nővérek biztosították, akiknél otthonos, nyugodt környezetben pihentünk meg minden nap végén.

Első nap – A korai kereszténység nyomában

A zarándoklat első cél állomása a Szent Kallixtus katakombák voltak. De előtte még ellátogattunk a közelben levő ****Szent Péter lábnyomát**** őrző templomba, a Santa Maria in Palmis-ba (ismertebb nevén Domine Quo Vadis), ahol elcsendesedve idéztük fel Péter apostol legendáját, ahogy Jézussal való találkozása hatására visszafordult Rómába szenvedni és meghalni. Visszasétáltunk a katakombákhoz, ahol a föld alá ereszkedve szó szerint a keresztény történelem mélyére jutottunk. A katakombák csendje, az ősi sírhelyek, mozaikok és festett szimbólumok különleges hangulatot árasztottak – megrendítő volt látni, hol imádkoztak és nyugodtak meg az első keresztények.

Délután a ****Magyarok Temploma****-Santo Stefano Rotondo al Celio bazilika-következett, ahol Norbi atya misézett, így különösen otthon éreztük magunkat – jó érzés volt egy kis magyar szigetet találni Itália fővárosban.

Innen az utunk az első szent kapuhoz a Lateráni Bazilikába, a pápa római székesegyházába vezetett, majd a ****Szent Lépcső**** mind a 28 fokának csendes, áhítatos térden való végig imádkozása sokunknak különösen mély lelki élményt jelentett.

Második nap – A Vatikán szívében

A második napot a világ egyik legismertebb helyére, a Szent Péter térre érkezve kezdtük.

A reggel még szinte csendes volt a téren, így különleges nyugalomban tudtunk elmélyülni a monumentális méreteket öltő, minket körülvevő látványban.

A Szent Péter Bazilikába a második szent kapun jutottunk be.

Az altemplomban szentmisén vettünk részt, amely rendkívüli lelki élményt jelentett: közvetlenül Szent Péter sírja közelében misézni és imádkozni különlegesen maradandó.

Jutott idő a bazilika körbejárására is, amely mind a méreteit, illetve a látvány tekintetében lenyűgöző, felejthetetlen emlék marad.

Délután a Vatikáni Múzeumokat jártuk be – a híres Laokoón-csoport, Raffaello freskói, és természetesen a Sixtus-kápolna Michelangelo lenyűgöző mennyezetével mind elénk tárta a hit és művészet szoros összefonódását.

Harmadik nap – A város szívében

A harmadik napon a világi és szakrális emlékhelyek keveredtek.

Délelőtt a Colosseumot tekintettük meg – bár világi épület, mégis a keresztény vértanúk emlékét is őrzi.

Innen elsétáltunk és a harmadik szent kapun bejutottunk a gyönyörű Santa Maria Maggiore bazilikába, ahol Szűz Mária tiszteletének egyik legkorábbi nyomát láthattuk.

Természetesen ebben a szintén szemet-lelket gyönyörködtető templomban is az anyanyelvünkön hallgathattuk a szentmiséző Norbi atyát

A nap további részében városnéző sétánk során megálltunk a Spanyol lépcsőnél, fotókon örökíthettük meg a Trevi-kutat, majd megcsodáltuk a Pantheon tökéletes kupoláját.

A sétánk zárásaként a Castel Sant'Angelo, azaz az Angyalvár felé vettük az irányt, amely a pápaság védelmének és menekülési útvonalának is fontos helyszíne volt.
A város szinte minden sarkán újabb történelmi és lelki élmény várt minket.



Negyedik nap – Zárás az apostol sírjánál

Utolsó napunk reggelén a Domonkos nővérek kápolnájában kezdtünk misével, majd a mise végén, mintegy hirdetésként Adrienn a zarándoklat vezetőnk lenyűgöző előadást tartott az utolsó helyszín megtekintése előtt, valóban nagy vágyat ébresztve a ****Falakon kívüli Szent Pál-bazilikához**** való látogatáshoz, ahol Pál apostol sírja fölé épült a gyönyörű templom- és ahova a negyedik szent kapun keresztül vezetett az utunk.

A bazilika nyugalma, monumentalitása és díszítése méltó módon állít emléket a pogányok apostolának. Méltó és áhítatos lezárása volt ez a zarándoklatunknak.

Összegzés

Ez a római zarándoklat nem csupán egy történelmi utazás volt, hanem egy lelki út is.

Mind a négy szent kapun énekelve, rózsafüzért imádkozva haladtunk át, segítségül hívva Isten Szent Lelkét, hogy méltón élhessük át Jézus Krisztus végtelen szeretetét és bűnbocsájtó kegyelmét. Láthattuk és megérezhettük, hogy a Teremtő Isten ajándékaival, mint a tehetség a képzőművészet számos területén, hogyan lehet élni és szolgálni Isten dicsősére.

A kereszténység bölcsőjében járva, a mártírok és apostolok nyomában haladva sokkal mélyebb kapcsolatba kerültünk hitünkkel és önmagunkkal is.

Az Örök város – élő tanúságtétel, amely a múltból szól hozzánk ma is. **Lejegyezte: Börönte Tímea Csorba-Börönte Orsolya, Porvan Anita, Porvan Eszter**

Római prédikáció - Terméketlen fügefalétünk és megtérésünk

Rómában, 2025. március 23-én vasárnap reggel, a Szent István zárandokház kápolnájában, **Törő András atya** (aki a Pápai Magyar Intézet rektora, koordinátor az MKPK és a Szentszék között, a Szentszéki Magyar Nagykövetség tanácsosa és olaszországi magyar főlelkész) misézett a zárandokok számára. Az értékes prédikációja szerkesztett átiratban közkincsé téve.



Hogyan is irgalmaz nekünk az Isten, milyen irántunk az Istennek a szeretete?

Jézus korában és a mi életünkben is egy kicsit a tragédiákat és szerencsétlenségeket össze hozzák az emberek az emberi bűnökkel, vagy Istennek a büntetésével. Amikor pl. hírt kapnak arról, hogy Pilátus kegyetlenül lemészárolt néhány Galileai embert, illetve Siloánban megtörténik az a tragédia, hogy rájuk dől a torony, akkor Isten büntetését vélik felfedezni.

Jézus tovább vezeti ezt a történetet: Isten miért is akarná büntetni az embert? Miért akarna rosszat tenni annak, akit Ő teremtett. Hiszen a hitünknek egy nagyon fontos tanítása, hogy Istennek kiváló teremtményei vagyunk. A hibátlan Isten nem teremt olyat, amiben nem leli a kedvét. Istennek valami más szándéka kell, legyen az emberrel. Nem a büntetés, nem az hogy hogyan pusztítja el, hiszen az Ő teremtménye. És érdekes ebben a kontextusba beleállni, egy kicsikét tovább vinni. Tulajdonképpen arra akar megszólítani azokkal a tragédiák, amik történtek körülöttünk, hogy nekem milyen a kapcsolatom Istennel, nekem hogyan alakul a vele a mindennapi életem.

Jézus bűnbánatra szeretné felszólítani a körülötte lévő embereket. Kicsit mélyebbre szeretne vezetni. Ezért mondja el a terméketlen fügefáról szóló példabeszédet. Gyümölcsöt keres rajta a gazda. Érthető elvárás egy fától, azért ülteti a gazda, hogy valamilyen haszna legyen belőle, hogy kiteljesedjen ez a fa. Érdekes a vincellérnek a közbenjárása: *hogy valahogyan nem sikerült, valahogyan nem történt meg a termés, de Uram adj még neki időt, körül ásom, megtrágyázom, várjunk még vele egy kicsit.*

Három alapvető igazságra mutat rá, ennek a fügefának a példázata, amit Istennel kapcsolatban érdemes a mi saját életünkbe, a mi saját bűjti utunkba bele helyezni.

Az egyik talán az, hogy az Istennek a türelme végtelen, de a mi teremtett életünk az véges. Van egy út, van a földi életnek az útja, amin nem lehet visszafelé haladni. Bármit teszünk, bármit csinálunk az életünknek az útja az halad előre. Visszafelé lépési lehetőség az nincs. És a földi életünk véges, és egy adott ponton ezzel nem tudunk mit kezdeni, lehet egészségesebben élni, tovább lehet élni, figyelhetünk magunkra, lehetünk szene, jobbak. Bárhogyan, de egy adott ponton elfogy a földi életünknek az útja.

Ez a fügefa három évig nem hoz gyümölcsöt, mégis kap egy újabb esélyt, hogy megtérjen és éljen. Érdemes felfedezni Istennek a nagyon világos és nagyon szükségszerű tanítását: a türelemnek és az esélyeknek a mi életünkben is van határa. Egyszerűen valamikor nem tud tovább menni. Érdemes így rá nézni a mi életünkre, hogy az milyen gyümölcsöt hoz.

Mi az, amivel az Isten meg akar ajándékozni? Ez a zárandoklat, ez az itt lét Rómában, ez a szent évi találkozás éppen ebben szeretne segíteni, hogy gyümölcsöt teremjen, az én életem, az én lelki világom. Hogy abból én magam is és a körülöttem levők is részesüljenek. Nem érdemes halogatni a megtéréseinket, szembesüléseinket saját magunkkal, ami azért fontos, hogy termékenyebbé váljon az életünk.

A másik gondolat, ami megjelenik ebben a példabeszédben, hogy a megtérés munkát és erőfeszítést kíván. Önmagában nem elég az, hogy próbálok valamit úgy csinálni az életemben. Szükséges az, hogy dolgozzak vele. És itt a vincellér vállalja fel ezt a munkát. *Körül ásom és*



megtrágyázom, mindent megteszek azért, hogy gyümölcs szülessen. Érdekes ezen a böjti úton kicsit ráfigyelni, hogy a megtérés nem passzív folyamat, annak nem elszenvetője vagyok. Az Isten nem azért helyezi el az ember az édenben, egyikünket sem azért helyezte el az életben, hogy azt elszenvetjük, passzívan szenvedjünk benne. Az Isten szövetségeseket keres. Bennem is, velem is szövetséget szeretne kötni. A szövetség akkor hal meg, amikor az egyik fél nem teszi már a dolgát. Én hogy teszem a dolgomat? Milyen szövetségese vagyok én az

Istennek? Számíthat-e rám? Ami rám van bízva, azt én megteszem-e? Nem a vincellér tette a nagy csodát, de azt meg tudta tenni, hogy körülásta ezt a fát. Az én körülásásaim is, az én tevékenységeim is, az én találkozásaim is, azok ott vannak-e az Istennel való kapcsolatomban. Engedek-e az időmből? Engedek-e valamit át az Istennek? A megtérés munkát és erőfeszítést kíván. Isten azt szeretné, ha egy picit belefeszüljünk a vele való kapcsolatban is, hogy valamit tegyünk azért, hogy valami történjen a mi életünkben is.

A harmadik dolog, a gyümölcstelenség az tulajdonképpen az életnek a lenyomata. Amikor valami történhetett volna. Most a fát állítja elénk: mekkora kudarc ennek a fának az életében, az útjában, hogy lehetett volna rajta, hogy hány és hány év lehetett volna rajta, amikor bőséges termést hoz. És mégsem hozott termést. És van, amikor nincs kit okolni, olykor lehet volna a külső körülményeket és a külső dolgokat, de van, amikor az ember pontosan érzi saját magában, hogy azért lett gyümölcstelenség, mert én nem tettem hozzá azt, ami az én részem volt. Érdekes így ránézni erre a történetre, ami nem elrettenteni akar, nem félelmet akar kelteni, hisz mért is akarna? Isten nem ilyen manipulatív dolgokkal akar előre vinni. A példabeszédet azért állítja elénk, hogy belekapaszkodjunk a történetnek a dinamikájába. Ott van ez a fügefafa, ami képes gyümölcsöt teremni, vannak külső emberek, akik segítik, akik körül ássák, akik meg trágyázzák, akik mindent megadnak hozzá. Egy a lényeg, hogy legyen rajta gyümölcs, mert így ér célta ennek a fügefának az élete.

A mi életünk is ugyan így tud megjelenni: akkor értékes, akkor tudunk magunkban is gyönyörködni, hálásnak lenni, elégedettek lenni, ha látjuk az Istennel kötött közös szövetségünknek, a közös utunknak a gyümölcseit. Isten mindent igyekszik megadni, szentségekkel, kegyelmével. Én hogyan fogadom ezt?

Ez a böjti időszak, amikor az egyház arra int, hogy egy kicsit elcsendesedjünk, visszább lépünk, elengedjünk dolgokat - éppen ebben akar segíteni, Isten kegyelme felé terel. Ne csak szemléljük az Istent. Ne csak csodálkozzunk, ne csak gyönyörködjünk, hanem legyünk aktív részesei a Vele való szövetségnek.

Olvasmányban gyönyörű jelentet hallottunk, Mózesnek a találkozása az Istennel. Mózes nagyot csalódott, amikor elmenekül Egyiptomból (*gyilkosság miatt*), és évek telnek el Midján földjén gyümölcstelenségben. De egy dolgot nem felejt el: rácsodálkozni Isten valóságára, és amikor újra szólítja, elindulni vele.

Engedjük mi is, hogy ez a csodálkozás meglegyen a mi életünkben. Merjünk rácsodálkozni az Istennek a gazdag jelenlétére. Engedjük annak, hogy amire hívni szeretne, azzal szemben legyünk elég bátrak: *igen, én szeretnék ennek az Istennek a szövetségese lenni.* Nem azért mert én kínálhatok neki valamit, hanem Ő kínálja nekem a vele való szövetségnek a gazdagságát. Az életem, az utam mindegy hogy hol áll, hányadik évében, csak az a fontos, hogyan folytatódik, hogy az gyümölcsöt teremjen.

(lejegyezte egy zárándok)

Hamvazószerdáról

Hamvazószerdán indul az az időszak, amelyben a katolikusok 40 napon át az Istennel való kapcsolatuk erősítésére, jobbítására törekcsenek. A hamvazószerda (latinul feria quarta cinerum) jelzi a nagyböjt kezdetét: ez az idő vezet el minket a húsvéhoz.

Hamvazószerdán, a szentmisén a pap a híveket hamuval jelöli meg a homlokukon, és vagy Márk Evangéliumának szavait mondja: "Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban" (Mk 1,15) vagy egy változatát a Teremtés könyvéből vett szavaknak: "Arcod veritékével eszed kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amiből lettél. Mert por vagy és a porba térsz vissza." (Ter 3, 19).

A hamuval hintés a bűnbánatra hív, az elmúlásra, a halálra figyelmezteti az embert. 1091-ben II. Orbán pápa rendelte el, hogy a hívek homlokát hamuval kenjék meg ezen a napon. Néhány gyakorlatias kérdés talán sokakban felmerült már ezzel az ünneppel kapcsolatban.

MIBŐL VAN A HAMU?

A Római Miskönyv utasításai szerint a hamu (a déli országokban) az előző évi virágvasárnapi pálmaágak elégetéséből származik. Magyarországon a virágvasárnapi barkák hamva, amelyeket a nagyböjt kezdetén égetnek el és szítálnak át. A világ nagy részén ezt a finom port használják fel a meghintéshez, szemben az Egyesült Államokkal, ahol a port szenteltvízzel vagy krisztusolajjal keverik össze, hogy könnyű pasztát kapjanak. A pálma- és barkaágak megőrzése és felhasználása egyfajta híd, átkötést jelent az előző és a mostani liturgikus év között.

HAMVAZKODHATNAK-E A GYERMEKEK?

A hamvak felhordása arra emlékeztet, hogy csak átutazóban vagyunk a földön, és vissza fogunk térni a porba. Minden jóakarátú embernek szól. Mivel ez nem szentség, a gyermekek is részesülhetnek benne. A legjobb, ha elmagyarázzuk nekik a jelentést, hogy megértsék a megtérési, bűnbánati folyamatot, és ők is részesei lehessenek.

MEDDIG KELL A HAMUT MEGTARTANI A HOMLOKUNKON?

Erre nincs pontos válasz. A jelet a mise végén le lehet törölni, ha valaki szeretné, de meg is lehet tartani, és az evangelizáció eszközeként lehet használni az egyházon kívül is. Mindenki aszerint választ, hogy mit szeretne.

PARANCSOLT ÜNNEP-E HAMVAZÓSZERDA?

Nem. Az Egyház erősen ajánlja a misén való részvételt, de nem kínál vasárnapi miserendet. A kötelező ünnepektől eltérően hamvazószerda nem az öröm, az ünneplés napja, hanem a bűnbánat és a lemondásé. A kötelező ünnepek középpontjában a Feltámadás áll. Még Nagyböjt ideje alatt is a vasárnapokon Krisztus feltámadását ünnepeljük. Hamvazószerda megünneplésének a célja az, hogy eszünkbe juttassa Urunk halálát és a mi saját fizikai halálunkat, azt, hogy meghalunk magunknak, hogy elkerüljük a lelki halált.

MIÉRT NEGYVEN NAPOS A BÖJT, AMIKOR 46 NAP VAN HÚSVÉTIG?

Vasárnapi napon, az Úr napján nincsen böjt. A nyugati egyházban a nagyböjt a húsvét előtti 40 hétköznapra terjed ki, a hat vasárnapra nem. Ezért esik Hamvazószerda a húsvét előtti 46. napra. Mint közismert, húsvét időpontjához kötődően ez is mozgó ünnep, legkorábban február 4-ére, legkésőbbben március 10-re eshet.

KIVÁLTHATJUK-E JÓCSELEKEDETTTEL A BÖJTÖLÉST?

Nem. Mindkettő fontos, de nem „csereszabatosak”. Nagyböjt alatt egyaránt vállalnunk kell a böjtölést, a fokozott imádkozást és a jótékonykodást. A keresztény böjt több, mint egy pusztá diéta: lehetőséget ad az Istennel való személyes találkozásra. Mivel a böjt lényege nem a hústilalom, hanem az önmegtartóztatás, az áldozatvállalás, ezért a vegetáriánusok valamilyen más, nekik megfelelő formát találjanak ki és gyakoroljanak nagyböjt idején.

ÉS EGY ÉRDEKESSÉG

A nagyböjt alatt sok katolikus nem csak hamvazószerdán és a pénteki napokon, hanem végig a 40 napon át lemond valamiről, tartózkodik az édességektől, a sok tévénezéstől, az alkoholtól vagy más luxuscikkektől. A böjtölés sokféle formája közül most megemlékezünk azokról a katolikus szerzetesekről, akik kizárólag folyadékot fogyasztottak, és kifejezetten nagyböjtre főztek egyfajta speciális sört.

Még az 1600-as években pálos szerzetesek költöztek a bajorországi Neudeck ob der Au kolostorába. A cég honlapján közzétett videóban Martin Zuber, a Paulaner Sörfőzde sörmestere elmondta, hogy szigorú rend lévén, ők nem fogyaszthattak szilárd ételt a nagyböjt idején. Ezért a vízen kívül valami másra is szükségük volt az életben maradáshoz. A szerzetesek a Bajorországban annyira elterjedt alapanyaghoz, a sörhöz fordultak. “Szokatlanul erős” főzetet főztek, tele szénhidráttal és tápanyagokkal, ily módon “a folyékony kenyér nem törte meg a böjtöt”. Szerző: Solymosi Judit

Lelki adoptálás

Ajánljuk: felnőtteknek, időseknek, hitoktatóknak, közösségeknek.

Elérhető: országosan, közösségileg katolikus templomokban, egyénileg bármikor

Miben és hogyan támogat:

Az abortusszal veszélyeztetett magzatért imádkozva 9 hónapon keresztül ima-támogatást nyújtunk szüleinek, hogy legyen bátorságuk meghagyni gyermekük életét és szeretettel elfogadni őt. A fiataloknak a lelki adoptálás gyakorlata, amint imádkozva végig követik egy magzat fejlődésének szakaszait, segít felismerni a nő méltóságát, érzékenyít arra, hogy mit jelent szülővé válni. Egyben pozitív módon befolyásolja a tisztaság megélését. Az idős emberek, különösen azok, akiknek nem született gyermekük, vagy unokájuk, a lelki adoptálás révén megtapasztalhatják, hogy ők maguk képesek személyesen segíteni egy-egy szülőpárt abban, hogy a gyermek megszülethessen. Így ez a - bár név szerint nem ismert - gyermek mintegy saját gyermekévé válik.

A **lelki adoptálás** mozgalma Lengyelországból indult a '80-as évek végén, varsói fiatalok tettek először ünnepélyes ígéretet **Gyümölcsoltó Boldogasszony** napján, hogy **9 hónapon át imádkoznak egy-egy megfogant magzatért**. Innen a mozgalom gyorsan terjedt Lengyelországban, azután a '90-es években önkéntesek Magyarországra is elhozták.

Kezdetben csak nagyobb Mária-ünnepeken, főleg március 25-én tettek ígéretet az imára, de mivel minden nap megfogant valahol egy magzat, ezért bármikor el lehet kezdeni az imát. Ez egy tized rózsafüzért jelent, egy külön erre a szándéokra megfogalmazott imát. Ezzel az imával 9 hónapon keresztül a megfogant magzat, a szülei és környezetük mellett állunk, hogy ne a félelem, a rossz tanácsadók, az anyagiasság és hasonló tényezők határozzák meg, hogy a gyermek megszületik-e, hanem a szeretet győzzön.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az **abortusz** milyen **lelki pusztítást** végez a szülőknél is, azon túl, hogy **egy emberi élet vész el**. A lelki adoptálás révén egy egész családot menthetünk meg a **poszt-abortusz szindróma gyötrelmeitől**.

Hazánkban a lelki adoptálás folyamatosan jelen van a '90-es évektől, az utóbbi években a lelkiadoptalas.hu oldal és facebook csoport létrehozásával kapott a mozgalom egy új lendületet és sok új animátora is támadt ennek az imának. A lelki adoptálók az egyéni imádságon túl, helyenként rendszeresen is találkoznak, templomban, vagy magánházaknál, hogy közösen is imádkozzanak és megosszák tanúságtételeiket. <https://www.facebook.com/lelkiadoptalas>

Nagyböjt készülődés, lelkigyakorlat Tamás Sándor atya szabadszállási plébánossal

2025.03.28-30

I. BIZALOM

Az ószövetségi József története: testvérei irigységből meg akarják ölni, végül eladják emberkereskedőknek, akik Egyiptomba viszik, ahol börtönbe kerül, de megfejtí a fáraó álmát, és ezzel az ország második embere lesz, s mivel mindvégig megmarad az Istenbe vetett hite, még a családját is megmenti. Sok megpróbáltatáson, szenvedésen megy keresztül, mégis bízik az Istenben. Velünk, ha valami rossz dolog történik, azonnal perlekedünk az Istennel. Miért velünk történik? Miért vagyunk betegek? Ne hagyjuk, hogy az ördög kitépje a szívünkéből a hitet, az Isten iránti szeretetet. Mert mindaz, ami Józseffel történt, az benne volt Isten tervében. Hiszen általa nem csak a családja, hanem az egész zsidó nép megmenekült. Mindaz, ami velünk történik, szintén benne van Isten tervében. Mert könnyű azt mondani, hogy Isten a tenyerén hordoz minket, de amint valamilyen baj ér

bennünket, máris a bizalom megszakad. Májris nem úgy viszonyulunk Hozzá. Létezik az Isten? Lehet, hogy nem is olyan jó, mint amilyennek elgondoljuk?

A legfontosabb, hogy mindig Isten mellett döntsünk, bármi is történik velünk. Árulás, rossz indulat, megvetés, harag, fájdalom. Mindezeket Isten a javunkra tudja fordítani, melyekre majd az Úrnál kapunk választ.

Szent József pedig, megtudja, hogy a jegyese gyermeket vár. Először titokban akarja elbocsátani, de az angyal szavára és az Istenbe vetett hit által megérti, hogy mi a feladata és végre is hajtja. Pedig biztos, hogy igen nagy lehetett benne a csalódottság, de igaz embersége miatt meghallotta az angyali szót. Sokszor mondjuk, hogy nem segít rajtam az Isten. Hol van az Isten? Pedig, ha félre tennénk a haragot, a rossz indulatot, a gyűlölködést, a bizalmatlanságot, a szeretetlenséget, akkor mint Szent József, mi is meghallanánk az angyal szavát. Ha igaz emberek maradunk, ha nem kételkedünk, ha nem bizalmatlankodunk, akkor meghalljuk Isten szavát és megértjük

mindennek a lényegét és értelmét. Mindez nagyon nehéz, de ettől a két Józseftől erőt meríthetünk!

Tartsunk ki minden élet helyzetben az Isten mellett, s akkor jóra fog változni az életünk és minden körülöttünk!

Második parancs: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!

Nehéz, mert sokan már magukat sem szeretik, akkor pedig hogyan szerethetnék felebarátukat? Aki nincs magával megelégedve, aki önbizalom hiányba szenved, aki kritikus magával szemben, az nehezen tud másokat szeretni. Ha ki tudjuk mondani, hogy te egy szerethető ember vagy és el is



hisszük, akkor őszintén tudjuk szeretni másokat. Ekkor ki tudunk engesztelődni magunkkal és ki tudunk engesztelődni másokkal, valamint Istennel is. Mert ahogyan egy szülő szereti gyermekét, úgy szeret minket az Isten! Nehéz elfogadnunk, de Isten, akit szeret, azt olykor megfedi. Mint ahogy a szülő is megfedi gyermekét, akit nagyon szeret. (Kés, villa, olló, nem gyerek kezébe való! Nézz szét a zebrán mielőtt átmész! stb...) Mindezt azért, hogy megállja a helyét az életben, hogy olyanná váljon, amilyennek Isten szeretné.

Ezért kell feltétel nélkül Istenben bízunk! Tegyük az életünket az Ő kezébe!

Házi feladat: Kérdésre válaszolni. Bízom-e Istenben? Mennyire bízok az Istenben? Úgy bízok benne, ahogy Ő szeretné, hogy bízzak benne? Vagy a gondok, bajok elhúznak Istentől?

Lejegyezte: Kaldenekker Olivér

Nagyböjti triduum második nap Saját szörnyecskéink

Sokszor és gyakran negatívan gondolkodunk, sokszor pesszimisták vagyunk. A Szentírásban viszont ezt olvassuk: Szüntelenül örüljete! /Fil. 4:4/ Öröm legyen szívetekben. Hogyan lehetséges ez?

Ha nem az égre tekintünk, akkor ez a mondat nehézkes lesz. Valahogy így éljük az életünket. A baj az, hogy az idő múlásával ez személyiségjegyükké válik. Keresztény emberek és lehorgasztott fejjel járunk. De ha bízánk Istenben, megváltozna gondolkodásunk.

A hétköznapiakban sok minden hatással van ránk. Nem mindegy, melyiket vesszük észre. A rossz dolgokra koncentrálok, vagy a jóra. Nem mindegy, hogy ezekből mit engedünk be a gondolatainkba. Nem mindegy, miről hogyan gondolkodunk. Minden nézőpont kérdése. Gyakran elgondolunk valamit, ami nem is létezik. De az a jó hír, hogy minden nap lehetőségünk van a változásra. Dolgozni kell saját magunkon.

Jó lenne, ha a sűrke hétköznapiak kavicsai között rejlő drágaköveket is észrevennénk. Vegyük észre a kincseket! Ha így teszünk, ezáltal tud megvalósulni szívünkben a krisztusi lelkület. Mint a szenteknél.

Csak ezzel a lelkülettel tudjuk eljuttatni az emberek közé, Krisztus Örömhírét. Reményvesztetten, lehorgasztott fejjel hogyan tudok tanúságot tenni a feltámadásba, és az örök életbe vetett hitemről?

-arról, hogy Isten a tenyerén hordoz, és bármi történik, minden a javunkra válik.

-hogyan hiszünk abban, mindennek van értelme az életünkben.

-Isten szeret bennünket, elküldte Fiát aki meghalt értünk, de feltámadt halottaiból .
Elküldte nekünk Szentlelkét.

Befejezésül tegyem fel magamnak a kérdést: kész vagyok-e a változásra? Apránként változtassuk meg gondolkodásunkat. Ha kitartóan így teszünk, ezáltal utat nyitunk Istennek, hogy az Ő békéje nyugalommal, bizalommal töltsen el szívünket. Akkor észrevevessük, hogy lassan megváltoznak a körülöttünk élők is.

Köszönjük Sándor atya a tanítást, a tükörbenézés lehetőségét. Az útravalót megszívlevélle indulunk tovább napról-napra apró lépésekkel a kincsvadászatra.

Weninger Antalné

Nagyböjti lelkigyakorlat 3. nap

A harmadik napi szentbeszédet az atya egy kis történettel kezdte. „Az erdőben volt egy nagy torony. A békák megegyeztek abban, hogy felmennek a torony tetejére, és aki előbb ér fel, az lesz a király. Mentek felfelé, de közben a nagy magasságtól megijedtek, és egymásnak kezdték mondogatni, hogy hagyjuk abba, gyertek vissza, nem kell ilyen magasra mászni. Így egytől egyig visszafordultak vagy leestek. Egyetlen béka azonban nem törődött semmivel, csak mászott felfelé, amíg fel is ért. Végül kiderült, hogy ő nem hallotta a többiek hangját, mert süket volt.”

Nekünk sem kellene mindig hallgatnunk másokra, főleg akkor, amikor azt mondogatják, hogy hagy abba a templomba járást, minek ennyit imádkozni, minek az a böjt stb.

A mi célunk azonban a győzelem, a mennyország elérése. A böjt lelkileg erősít, ha a kísértés elér, könnyebben ellenállok. Az imádság is ilyen fontos. Ha nem imádkozom, elhidegülök az Istentől, ha imádkozom, szeretettel beszélgetek Istennel. A jócselekedet, és adakozás is segít rajtam, kialakul bennem a „hússzív”.

Meg tudom különböztetni a jót és rosszat, lelki emberré válok és megközelíthetem a krisztusi embert. A bűnbánat is a nagyböjt része, pedig mennyien mondogatják, minek mindig gyónni, nem öltél embert!

A Szentlélek pedig csak tiszta házban szeret lakni. Gondoljunk a tékozló fiú történetére, amit nemrégiben olvastunk: vajon a két testvér közül melyik bánta meg igazán a bűneit? Ha pedig nem bánjuk meg a bűneinket, Jézus szavai teljesednek be rajtunk: „az Isten országát elveszik tőletek, s azoknak adják, akik megtermik annak gyümölcseit.

Nem hallgatok senkire, csak Istenre, szent akarok lenni, megyek előre, s az Isten hozzásegít a cél eléréséhez. Az átmeneti kincsek elérése helyett az örök kincsek eléréséért küzdök. A keresztény ember, kereső ember, és aki keres, az talál. A Jó Isten segítsen bennünket elérni az örök kincseket! Ámen. lejegyezte:

Mongyi Kornélia

Útravaló Nagyhétre

„Megalázta magát és engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig” – Fil 2,8

Egy ember verembe esik. Arra jár Buddha. Meghallja az ember jajgatását, lenéz a verembe, meglátja az embert, és így szól hozzá: Fiam, a lét szenvedés. Örülj annak, hogy a verembe estél. Így hamarabb meghalhatsz, és nem kell tovább szenvedned.

Ezután egy hindu jógis jár arra. Ő is lenéz a verembe, és így szól: Barátom, e földön minden csak maya, illúzió, káprázat. Az is az, hogy a veremben vagy. Erre gondolj tehát, és békélj meg a helyzetekkel.

Arra megy Mohamed is. Ő is lekiált: Allah nagy. Allah akarta, hogy te verembe essél. Így volt a sorsod megírva, maradj ott, sorsodba beletörődve.

A verembe esett ember már minden reményét feladja, amikor feltűnik még valaki. Ez a Valaki nem szól semmit, hanem lehajol, és a kezét, testét felvérezve kiemeli onnan az embert, aztán megvigasztalja, és hazaküldi övéihez. Ez az ember Jézus. Az Emberfia.”

Jubiláns házaspárok megáldása 55 éve együtt a házasság rejtelmeiben



Amikor a szerelem lángjának melegétől felhevülve két ifjú pár örök együttlétet, s írig tartó hűséget ígérnek egymásnak, még nem tudják és nem is gondolják, hogy elhatározásuk hogyan válik a mindennapi életben valóvá. Tele tervekkel, fiatalos akaraterővel indítják közös életútjukat.

Kezdetben minden jól halad, jönnek a gyerekek és vele együtt az első nagy kihívás. Gyermeknevelés, egymás iránti türelem, hűség. Ezek ezután már állandósulnak a párok életében. Ezek azok a dolgok, amelyek az együttlétük során fennáll. Természetesen még sok buktató is jelentkezik életük során. Csalódás a munkában, betegség, kísértések, melyek mind romboló hatással lehetnek a meg-hitt tartós házasságban. Itt jelentkezik az, hogy nagyon ügyesnek és találékonyak kell lenni, az egymástól való eltávolodás megállításában.

Természetesen így volt ez nálunk is. Három gyermekünk született a velük járó megpróbáltatásokkal. Sok lemondással, de egymás iránti szeretettel, segítséssel, Istenbe vetett hitünkkel sikeresen felneveltük és útjukra engedték őket. Sajnos a gyerekek kirepülése egy újabb problémát jelentett, hiszen a helyükbe egy új keletkezett. De feltaláltuk magunkat és az eddigi közös családi felszabaduló szeretetet egymásra fordítottuk. Majd jöttek az unokák, akik már újabb utat nyitottak a szeretet megnyilvánulásának. Ismét egy új szakasz jelent meg életünkben.

Az Istenbe vetett hitünk ismét megmutatta az új helyzethez való alkalmazkodást, melynek eredménye sok örömet jelentett életünkben, és mutatta a további utat. Természetesen ez az új helyzet is hozott kisebb- nagyobb gondokat, de ezeket is sikerült együttesen megoldani, de már mint nagyszülőknek.

Hála Istennek az unokák is sikerrel vették az eddigi céljaikat.

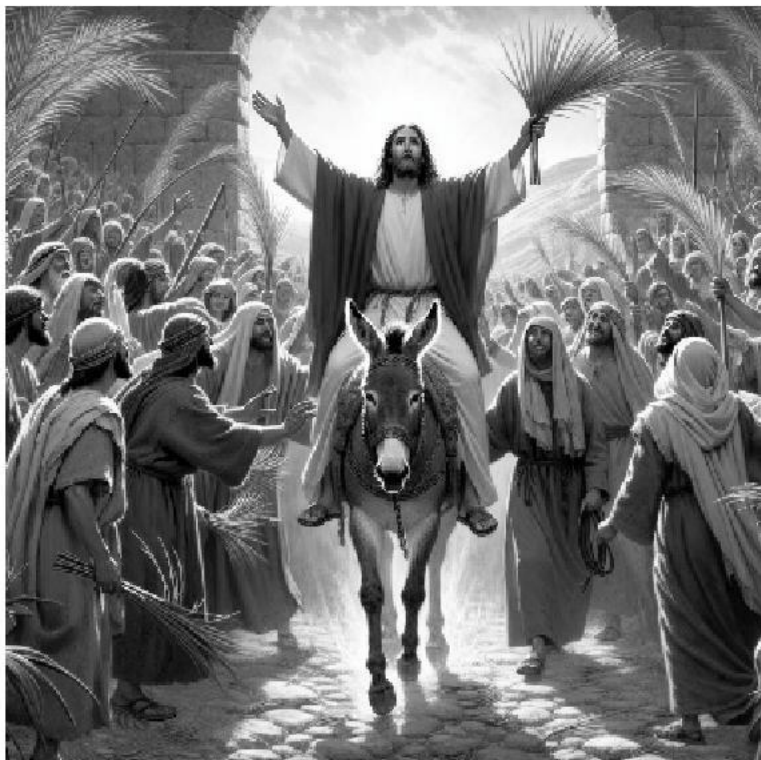
Ezek után jöttek az újabb örömök, mivel két unokánk újabb gyermekekkel leptek meg, a dédunokákkal. Ismét újabb lehetőség arra, hogy dédszülőként szeretetünkkel ajándékozzuk meg őket.

Köszönet Istenünknek az egymásba vetett hitünkben, bizalomnak, hogy a nehézségek, megpróbáltatások ellenére is sikeresnek, kitartónak élhettük meg közösen együtt ezt az 55 évet a szeretet, a megbecsülés eredményeként.

Kaldenekker házaspár

Virágvasárnap

Virágvasárnap a keresztény húsvéti ünnepekör nyitánya, amely Jézus Jeruzsálembe történő diadalmas bevonulásának emlékét idézi. Ez a nap a nagyböjt utolsó vasárnapja, egyben a nagyhét kezdete, amely Jézus szenvedésének és feltámadásának eseményeit vezeti fel.



A virágvasárnapi események középpontjában Jézus bevonulása áll, amelyet mind a négy evangélium megörökít. A Biblia szerint Jézus szamárháton érkezett Jeruzsálembe, miközben az ujjongó nép pálmaágakat lengetett, és „Hozsanna Dávid fiának” kiáltással üdvözölte őt. Ez a jelenet egyértelműen messiási tiszteletadásként értelmezhető, ugyanakkor Jézus alázatát és szolgáló küldetését is kifejezi.

A virágvasárnap liturgikus szokásai már az első századoktól gyökeret vertek. Jeruzsálemben a 4. században ünnepi menetet tartottak az Olajfák hegyéről a városba, pálmaágakkal a kézben. Ez a hagyomány később Konstantinápolyban és Rómában is meghonosodott. A virágvasárnapi barkaszentelés a római katolikus egyház szentelményének része,

amely Jézus Jeruzsálembe való bevonulásának ünnepélyes megemlékezését szolgálja.

A katolikus egyházban virágvasárnapot ünnepi körmenettel kezdik, amely során pálma- vagy barkaágakat szentelnek meg. A mise központi eleme Jézus szenvedésének (Passió) felidézése, amely Máté, Márk vagy Lukács evangéliuma alapján történik. A liturgia piros színe Jézus szeretetének véres áldozatát jelképezi.

Ferenc, és Benedek pápa gondolatai Virágvasárnapról

Ferenc pápa számos alkalommal hangsúlyozta Virágvasárnap üzenetének mélységét. Egyik homíliájában kiemelte Jézus alázatát: „Jézus kiüresítette magát, szolgálai alakot öltött” (Fil 2,7). Az Úr szeretete és szolgálata arra tanít bennünket, hogy ne csak rajongók legyünk, hanem valódi követői. Jézus példája arra hív minket, hogy életünk mércéje a szeretet legyen. Ferenc pápa arra is emlékeztetett, hogy Jézus szenvedése nemcsak fizikai fájdalmat jelentett, hanem az árulás és elhagyatottság mélységeit is megtapasztalta. Ezáltal minden ember szenvedésével szolidaritást vállalt: „Ne félj, nem vagy egyedül! Megéreztem vigasztalanságodat”.

Virágvasárnap különleges alkalom arra, hogy elmélyedjünk Jézus szenvedésének és megváltásának üzenetében. Az alábbiakban néhány jelentős pápai idézetet gyűjtöttem össze, amelyek jól illeszkednek a virágvasárnap témájához, és gazdagítják az ünnepről szóló elmélkedéseket. Ferenc pápa szerint a húsvét az irgalom és megbocsátás üzenetét hordozza: „Nézzünk Jézusra a kereszten, és ismerjük fel, hogy soha nem néztek ránk ennél gyengédebb és együtt érzőbb tekintettel, és soha nem kaptunk ennél szeretőbb ölelést.” Ferenc pápa hangsúlyozta, hogy Jézus a legnagyobb szenvedés közepette sem ítélkezett, hanem megbocsátott: „Atyám, bocsáss meg nekik!” Ez arra tanít minket, hogy Isten mindig irgalmas és szeretetteljes. Ferenc pápa azt is hangsúlyozta, hogy soha nem késő újramelegedni: „Jézussal soha nincs túl késő. Ő mindig vár

minket irgalmával.” Ferenc pápa emlékeztetett arra, hogy még a legreménytelenebb helyzetekben is van lehetőség az újrakezdésre. A jó lator példája mutatja, hogy Isten megbocsátása határtalan: „Ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23:43).

Ferenc pápa szerint az élet szeretetben mérhető: „Az élet semmit sem ér, ha nem arra használjuk, hogy másokat szolgáljunk. Az élet mértéke a szeretet.” Ferenc pápa szerint Virágvasárnap arra hív minket, hogy ne saját érdekeinkre figyeljünk, hanem mások szolgálatára fordítsuk életünket. Ez különösen fontos a szenvedőkkel való szolidaritásban.

Ferenc pápa Virágvasárnap így imádkozott: „Csak Jézus tud megszabadítani minket a gyűlölettől és az erőszaktól. Ő az irgalom és a bűnök bocsánatának forrása.” Ez az üzenet különösen időszerű egy olyan világban, amely gyakran tele van konfliktusokkal és megosztottsággal.

A fiatalokhoz szólva Ferenc pápa így buzdított: „Ne féljete Istennek és másoknak szentelni az életeteket. Az igazi hősök azok, akik önmagukat adják mások szolgálatára.” Ez emlékezteti az embereket arra, hogy az önzetlen szeretet az igazi érték

Virágvasárnapról megemlékezik XVI. Benedek pápa is: A dicséret és hálaadás körében: „Ezekben a napokban két érzésre hívattatunk: dicséretre, ahogy azok tették, akik Hozsannát kiáltottak Jézusnak Jeruzsálemben, és hálaadásra azért az ajándékért, amelyet Jézus ad nekünk: az ő életét.” XVI. Benedek pápa hangsúlyozta, hogy Virágvasárnap egyszerre ünnep és előkészület Jézus áldozatának méltó fogadására.

Benedek pápa kiemelte: „Az Úr velünk együtt szenved el félelmeinket... Kísér minket az utolsó szorongásainkon át a világosságba.” Benedek pápa megemléltette Jézus emberi félelmét és isteni erejét, amely által minden emberi szenvedést magára vett.

A pápák szavai arra ösztönöznek bennünket, hogy nyissuk meg szívünket Isten irgalma előtt és forduljunk embertársaink felé szolgáló szeretettel.

Virágvasárnap nemcsak bibliai események felelevenítése, hanem aktuális üzenetet is hordoz. Ferenc pápa gyakran hívta fel a figyelmet az erőszak elleni küzdelemre és a béke fontosságára. Az ünnep alkalmat ad arra, hogy elmélyítsük hitünket, és cselekvő szeretettel forduljunk embertársaink felé.

Virágvasárnap arra emlékeztet bennünket, hogy Jézus alázatosan vállalta küldetését az emberiség megváltásáért. Az ünnep lehetőség arra, hogy megnyissuk szívünket Isten szeretete előtt, és életünkben is tükrözzük azt az önzetlen szolgálatot, amelyet Krisztus példája mutatott nekünk.

A barkaszentelés liturgikus menete

1. Barkaágak előkészítése: A hívek barkát vagy más ágakat visznek a templomba, amelyek a pálmaágakat helyettesítik. Ez különösen fontos Európában, ahol a pálma nem őshonos növény.
2. Áldás és körmenet: A virágvasárnapi szentmise előtt a pap megszenteli az ágakat szenteltvízzel és imádsággal. Ezt követően körmenetet tartanak, amely Jézus jeruzsálemi bevonulását jelképezi. A hívek az ágakat magukkal viszik a körmenet során, majd hazaviszik azokat.
3. Passió felolvasása: A mise során elhangzik Jézus szenvedéstörténete (Passió), amely a nap liturgikus központi eleme. Ez emlékezteti a híveket Jézus áldozatára és szeretetére.
4. Barka hazavitele: A megszentelt barkaágakat a hívek hazaviszik, ahol különböző célokra használják fel azokat, például védelmi szimbólumként vagy gyógyító hatásúnak tartva.

A következő év hamvazószerdáján a szentelt barkát elégetik, hamuját pedig liturgikus célokra használják fel, például hamvazás során.

Szimbólumok és hagyományok

A pálmaág és a virágok a győzelem és béke jelképei, amelyekkel Jézust tisztelték. A tavasz, az új élet és megújulás szimbólumai. A barkaágak jelentősége és népi hagyományok A barkaágak

Jézus diadalmas bevonulásának emlékét őrzik, és a pálmaágakat helyettesítik. Történelmileg és misztikusan is jelentőséggel bírnak: egyszerre jelképezik az emberek örömét és Jézus szenvedésének előrevetítését.

A barkaágakhoz népi hiedelmek is kapcsolódnak. Magyarországon a barkaágakat gyakran használják rontás elhárítására, valamint házak és veteményesek védelmére. A hagyomány szerint például Dél-Magyarországon megszentelt ágakat szúrnak a földbe, hogy megvédjék azt villámcsapástól és jégesőtől. Egyes helyeken szokás volt éhgyomorra három barkaszemet elfogyasztani torokfájás ellen.

Hogyan ünnepeljük ma?

A barkaszentelés ma is élő tradíció, amely egyaránt magában foglalja az egyházi liturgiát és népi szokásokat, hiszen a hívek részt vesznek a virágvasárnapi misén és körmeneten.

A barkaágakat otthon is felhasználják, például feszület mellett vagy vázában. A barkaágakat sírok díszítésére is használják. Virágvasárnap sokan elhunyt hozzátartozóik sírjára helyeznek barkaágat tiszteletük jeleként.

A virágvasárnapi barkaszentelés nemcsak liturgikus esemény, hanem mélyen gyökerező kulturális hagyomány is. Az áldott barka egyszerre jelképezi Jézus diadalát és alázatát, miközben összeköti a keresztény hitet az egyéni és közösségi élet mindennapjaival.

Dr. Makkos Nándor



Néhány rövid imádság:

Felírhatod néhány kedvenc rövid imát egy lapra, tartsd a zsebedben vagy a pénztárcádban **emlékeztetőül, mindaddig, amíg megszokod** az imádkozásnak ezt a formáját is. Néhány hét elteltével észre fogod venni, hogy szinte természeteddé vált, hogy elmondj egy köszönetet vagy dicséretet, és napközbeni teendőid között szívedet Istenhez emeld.

Uram, Jézus Krisztus, Isten fia, könyörülj rajtam, bűnösön.

Jézus Szentséges Szíve, bízom Benned!

Jézus, Mária és József, felajánlom Nektek szívemet és lelkemet.

Én Istenem, én mindenem! Jézus, emlékezz meg rólam!

Bűn nélkül fogant Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád folyamodunk.

Jézus, Mária és József, Nektek ajánlom családomat. Őrizzétek őket szívetekben!

Jézus, bízom Benned!

Historia Domus

- Ez évben is 2025.02.15.-én részt vettünk Kerületünk Képviselőinek lelki napját IZSÁKON. Vendégünk Mohos Gábor püspök úr volt. A részletek a 9-11 oldalakon olvashatók.
- 2025.03. 31.-én a Szent Imre otthonban Kibővített Tanácskozást tartottunk az Egyházközségünk jövőjéről. Jelszó: 'Vesd ki a hálót halfogásra.' - Ötletelés. Én mit tudok hozzátenni a Plébánia Közösség fejlődéséhez. Evangelizációhoz. Misszióhoz. Erősségeink / gyengeségeink felkutatása. A közös gondolkodás, a hogyan tovább, a következő megbeszélésen folytatódik.



Egyházközségi hírek

Esküvők:

Borbély Antal- Tuska Csilla

Keresztelők:

Bíró Maja Mária (Bíró Ernő Miklós- Kiss Gabriella), Mező Milen (Mező István- Bogovics Bettina), Riklik Zoltán (Riklik Zoltán- Sánta Ibolya).

Keresztelők: Kunadacs

Lőrinc Laura (Lőrinc László- Keresztesi Alexandra),

Elhunytak:

Majoros Gáborné (Nagy Erzsébet), Pinczel Jánosné (Turkevei Nagy Erzsébet), Rapcsó Gábor, Szabó Józsefné (Szeleczki Aranka Ildikó), Urbán Lajos Mihály, Gogolák Tiborné (Kovács Ilona), Urbán Jánosné (Kelemen Irén), Rada Mihályné (Szabó Katalin), Kiss Gábor Mihályné (Somi Jolán), Borsos Jánosné (Balogh Erzsébet), Hajnali Ferenc János, Langmajer János András, Drigeli Jánosné (Szilvási Rozália), Krupa Ilona, Danics Istvánné (Simon Katalin), Herodek István Pál, Kollár Imre, Reibl Zoltán. **Szentségekkel ellátva:**

Szabó Lászlóné (Kalmár Ilona), Gulyás Józsefné (Mozsárik Julianna), Szórád Lajosné (Gulyás Margit), Szabó Elemérné (Varga Adél), Mondik László Győző, Líber Istvánné (Boros Terézia).

Elhunytak: Kunadacs

Szántai Sándor

Szegedi Borika

Felelős kiadó: Ruskó Norbert atya, email: ruskonorbert@gmail.com, Plébánia: Kerekegyháza, Fő út 47, Tel: 06-76-371084. **Cikkírók és fotó:** Ruskó Norbert atya, Berente Orsolya, Diglicsné Kerekes Rita, Kaldenekker Olivér. Dr.Kelemen Márk, Dr.Makkos Nándor, Mongyi Kornélia, Oreskó Imre és Tünde, Rozsnyói Zoltán és Ivett, Szegedi Borbála. Weningerné Csilla.

Szerkesztési munkák: Oreskó Imre, Sztaskó Roland,.

Nyomdai kivitelezés: Andrásy Írószer

Szent József napja, apák megáldása



ÉDESAPÁK IMÁJA

Atyánk köszönöm neked az életem, köszönöm feleségem, és köszönöm gyermekeimet, akikkel megajándékoztál.

Adj nekem hitet és érzékeny lelket, hogy megértsem nekem szánt üzenetedet.

Kérlek, mutasd meg, mi a szándékod velem, hogy megfeleljek házastársi és szülői hivatásomnak. Segíts, hogy el tudjam fogadni, és meg tudjam valósítani, amit rólam elgondoltál akkor is, ha nem értem.

Segíts úgy élnem mások iránti türelemmel, figyelemmel, hogy gyerekeink számára életem példája vonzó legyen a követésre.

Segíts, hogy gyerekeinknek át tudjam adni a hitet: szavaimból, és tetteimből megismerhessék az igazi szeretetet.

Tudjam munkára, becsületességre, igazmondásra, szerénységre, rendre, fegyelemre, kötelességteljesítésre nevelni őket.

A mi Urunk a Jézus Krisztus nevében és érdemében hallgass meg minket.

Amen



Római zarándoklat a keresztény örökség nyomában 2025.03.06-09.